Preuzeto s portala "Dnevno"

Svetica koja se borila s demonima otkriva sve o njima: Znate li kada nam jedino mogu utjerati strah?

Naučiteljica Katoličke Crkve, izvanredna svetica, duboka mističarka,

karmeličanka sveta Terezija Avilska koja je po milosnom viđenju pakla i

tamo mjesta koje joj je pripravljeno, mijenja svoj život do savršenstva

svetosti te se odlučuje za temeljitu duhovnu obnovu karmela, koji je do

tad živio u osrednjosti duhovnog života.

Na tom putu pročišćenja i sebe i karmela sveta Terezija Avilska biva često

napadana, međutim nakon njene odluke za promjenom nije više bilo

poteškoće i zapreke koja bi je zaustavila. Znala je i vjerovala da je

odlučujuće oružje jedino molitva. Zato je u borbi za Krista i Crkvu osnivala

samostane u kojima će njezine sestre moliti i na taj se način boriti za

Božje kraljevstvo.

Avilska je u svom posvećenom životu imala brojna viđenja i vizije kako

raja, prijestolja Božjeg, tako i pakla, a kao i u slučaju mnogih mističara

trpjela je brojne udarce i zastrašivanja demona koji su je pokušavali

ometati u njezinu radu za Krista. Nakon jednog viđenja, sveta Terezija

zapisala je pravu istinu o njima koja je danas blago Katoličke Crkve i

pomoć svim Kristovim vojnicima na Bojištu.

Sveta Terezija Avilska: Jedan grijeh donosi veću štetu nego cijeli pakao

“Ako je Bog tako moćan kao što znam i vidim, ako demoni nisu ništa

drugo nego robovi, u što mi vjera zabranjuje sumnjati, što mi oni tada

mogu učiniti kad sam služavka Kralja i Gospodina?

Možda zato što se ne osjećam dovoljno snažnom da se suprotstavim

čitavom paklu? Uzela sam u ruku križ i učinilo mi se da mi je Bog dao

hrabrost. Ubrzo sam se osjećala tako preobraženom da se nisam bojala

boriti sa svima i dovikivati im: “Samo dođite bliže. Budući da sam služavka

Božja, željela bih vidjeti što mi možete učiniti!”

I činilo se kao da su me se oni uistinu bojali, jer sam mogla ostati mirna.

Otada me nije više mučio nemir, nisam se više bojala demona i ako su mi se prikazali, nisam ih se više plašila, već mi se činilo da su se oni plašili mene. Najviši gospodar svih stvari dao mi je takvu moć nad njima da ih se danas ne bojim više nego muhe. Oni su zapravo kukavice i odmah gube hrabrost ako vide da ih se prezire.

Oni ne napadaju, osim one ljude za koje smatraju da ih mogu lako pridobiti za sebe ili ako to dopusti Gospodin, da bi njihovi napadi i progoni postali od veće koristi njegovim slugama.

Bog želi da se mi bojimo samo onoga čega se treba bojati i da se uvjerimo u to da jedan jedini grijeh može nanijeti veću štetu nego čitav pakao. I upravo je tako.

Zao duh bježi od ljubavi i vjere više nego mi od kuge

Znate li kad nam zli duhovi utjeruju strah? Kada se brinemo za časti,

radosti i bogatstva ovoga svijeta. Ako dakle volimo i slijedimo ono što

bismo trebali izbjegavati, predajemo im oružje kojim bismo se mogli

braniti i pozivamo ih da se bore protiv nas pomoću naše goleme

predrasude.

Bolno je misliti na to, jer bi već bilo dovoljno obujmiti križ i prezirati sve

drugo iz ljubavi prema Bogu, jer zao duh bježi od takve ljubavi i vjere više

nego mi od kuge.

Đavao koji je prijatelj laži i koji je sam laž, ne može se nikada složiti s

onim koji je na putu istine. No, ako vidi da je um pomračen, tada ga

nastoji posve oslijepiti. A ukoliko opazi daje netko posve slijep i nalazi

zadovoljstvo u stvarima ovoga svijeta koje su beskorisne i prolazne poput

dječijih igračaka, vjeruje da ima posla s djetetom, te postupa s njim u

skladu s tim. Tada se đavao zabavlja time da takva čovjeka uvijek iznova

napada.

Sviđa li se Bogu da ne pripadam takvima, već njegovom milošću smatram

mirom ono što jest mir, čašću ono što jest čast, radošću ono što jest

radost, a ne suprotno, tada se mogu suprotstaviti svim zlim duhovima i

oni će prestrašeni pobjeći.

Čemu besmisleni strahovi?

Ne razumijem strahove onih koji viču: “Đavao! Đavao!”, dok bi mogli zvati: “Bože! Bože!” i tako ispuniti pakao strahom. Ne znamo li možda da se zli duhovi ne bi mogli ni pomaknuti bez Božjeg pristanka? Čemu dakle ti besmisleni strahovi? Ja se osobno više bojim onih koji se panično plaše đavla nego sama đavla, jer on mi ne može naškoditi, dok oni unose nemir u duše, osobito ako su ispovjednici. Radi njih sam morala toliko mnogo godina provesti u tako velikim teškoćama da se još i danas pitam kako mi je uspjelo svladati ih. Hvaljen budi Gospodine koji si mi pružio svoju golemu pomoć.”